

[Damsgaard.]

valget, at nævnet vil få en sådan sammen-sætning, at den fornødne sagkundskab også med hensyn til forbrugerinteresser vil blive repræsenteret i nævnet.

Endvidere stiller fiskeriministeren med tilslutning af udvalgets flertal forslag om, at stk. 2 i lovforslagets § 2 flyttes ligelydende til § 3. Det gøres for at give lovforslaget en mere logisk opbygning. Hertil refererer sig ændringsforslagene nr. 2 og 3 til §§ 2 og 3.

I ændringsforslag nr. 3 står der: „Fiskeriministeren kan, når omstændighederne taler herfor, i fornødent omfang overføre sin i henhold til § 1“ o. s. v. Ordet „sin“ er vist i denne forbindelse ikke god sprogbrug og bør erstattes med: „den ham“, sådan at der kommer til at stå: „den ham i henhold til“ o. s. v. Jeg vil anmode formanden om at lade foretage denne lille rent redaktionelle ændring.

Et mindretal i udvalget, Danmarks retsforbunds medlem, anser ikke en sådan lov for nødvendig, og dette har det ærede medlem hr. Tholstrup skrevet i betænkningen.

Men udvalgets flertal, socialdemokratiets, venstres, det konservative folkepartis og det radikale venstres medlemmer af udvalget, indstiller lovforslaget til vedtagelse med de tre ændringsforslag, jeg har omtalt, som er stillet af fiskeriministeren og tiltrådt af udvalgets flertal.

Tholstrup: De tre ændringsforslag, der er stillet, kan jeg tilslutte mig, idet de betyder en forbedring — det ene imødekommer det, jeg sagde ved første behandling —, men selve loven kan jeg ikke anse for nødvendig, tværtimod, jeg mener, der bør være de friest mulige forhold, så der kan fanges de flest mulige fisk, og det opnår man ikke ved at lave planøkonomi fra et centralt organ. Vi mener, at såvel fordelingen som fangsten foregår bedst under de friest mulige forhold.

Fiskeriministeren (Knud Rée): Jeg vil gerne takke det ærede udvalg for det arbejde, der er udført, og det resultat, man er nået til.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 2 og § 2, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg går ud fra, at man er indforstået med, at der i ændringsforslag nr. 3 i stedet for „overføre sin i henhold til § 1

i denne lov tilkommende bemyndigelse“ kommer til at stå: „overføre den ham i henhold til § 1 i denne lov tilkommende bemyndigelse.“ Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg tilslutning hertil som givet. (Ophold). Den er givet.

Ændringsforslag nr. 3, § 3, således ændret, og §§ 4 og 5

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Forespørgsel til statsministeren af Viggo Starcke m. fl. („Påtaenker regeringen at modarbejde frigørelsen af samhandelen mellem landene ved toldforhøjelser?“).

Ordføreren for forespørgerne (Viggo Starcke): Dengang denne regering blev dannet, blev den dannet som en liberaliseringsregering, der havde som sit væsentligste mål en frigivelse af handelen. Vi hilser fra vor side med tilfredshed, at der nu af den højtærede handelsminister er givet endeligt tilsagn om, at Danmark vil skride til en liberalisering af handelen på 75 pct.

Ordet „liberalisere“ betyder imidlertid frigive, befri, og liberalisering omfatter ikke blot afvikling af restriktioner, men også afvikling af told. Jeg må minde om, at f. eks. i „det liberale venstre“ sigtede ordet „liberale“ bl. a. på frihandel i betydningen afvikling af told, og i venstres program står der udtrykkeligt, at „handelspolitikens opgave må være at skabe frie vilkår for udenrigshandelen“. Det er et meget stærkt standpunkt, den højtærede statsminister har her i venstres program; det er et meget stærkt standpunkt, han har, hvis han vil støtte sig til alle de vægtige teoretiske og praktiske værker og afhandlinger, der foreligger om frigørelse af handelen. Fra den anden side, fra toldbeskyttelsens side, er der derimod aldrig nogensinde præsteret et virkelig videnskabeligt arbejde. Argumenterne er aldrig ført frem i fuldt dagslys. Man opererer altid stykkevis i halvmørke.

Lige inden den høje regering blev dannet, udtalte det konservative folkepartis finansielle ordfører og daværende næstkommanderende, den nuværende højtærede boligminister, nogle betydningsfulde ord her i folketinget. Det var den 21. april 1950 ved første behandling af vareforsyningsloven